

عنوان مقاله:

یادگیری مسئله محور و آموزش تاریخ در مدارس (نمونه موردی تدریس پروژه محور)

محل انتشار:

فصلنامه پویش در آموزش علوم انسانی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

کوروش فتحی - گروه مطالعات اجتماعی دانشگاه فرهنگیان پردیس حکیم فردوسی البرز

احمد رضا نجفی - مدرس گروه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهدای مکه تهران

خلاصه مقاله:

یادگیری مسئله محور روشی آموزشی فعال و مبتنی بر سازنده گرایی است. سازنده گرایی، ریشه در اندیشه های علمی و تربیتی دانشمندانی همچون پیاژه، برونر و جان دیویی دارد، و بر نقش فعال یادگیرنده در درک و فهم و ساختن دانش و علم تاکید دارد. حل مسئله معتبرترین فعالیت یادگیری است که دانش آموزان می توانند انجام دهند. در یادگیری مسئله محور، یادگیرنده از طریق توسعه راهبردهای یادگیری فراشناختی، کارکردن در گروه های کوچک و حل مسائل واقعی، نقش فعالی در ساخت دانش پیدا می کند. درس تاریخ به جهت تاکید بر محفوظات، استفاده افراطی از روش سخنرانی، مشکلات ساختاری و گاه محتوایی کتاب درسی تاریخ از جاذبه اندکی برای تدریس برخوردار است. فراگیران غالباً از ملال آور بودن موضوعات تاریخی یاد می کنند. بنابراین مدرس تاریخ بایستی در پی یک روش مناسب برای آموزش باشد. یادگیری مسئله محور از جمله شیوه های است که علاوه بر علاقمند نمودن دانش آموزان به درس تاریخ در توسعه فهم و سواد تاریخی دانش آموزان موثر می باشد. سؤال اصلی این پژوهش اینست که یادگیری مسئله محور را چگونه می توان در آموزش تاریخ بکار بست؟ در پاسخ به این سؤال و با استفاده از روش توصیفی و تحلیلی و استناد به تجربه عملی نگارندگان، این نتیجه حاصل آمد که در تدریس تاریخ به روشمساله محور موضوعات آموزشی در دل مساله اصلی تلفیق می شوند و تدریس براساس مسئله به شیوه عملی می تواند اشکال متنوعی داشته باشد. شیوه پروژه محور از جمله این روش ها است که به صورت نمونه عملی مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، آموزش تاریخ، یادگیری مسئله محور، روش سازنده گرایی، روش پروژه محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1589520>

